

Arrest

nr. 91 777 van 20 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 8 december 2011, verklaart er zich op 9 december 2011 vluchteling.

1.2. Op 27 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 28 maart 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, een soenniet van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Dohuk. U zou sinds uw twaalf jaar reeds de droom hebben gekoesterd om in Europa te wonen. U zou verschillende pogingen hebben ondernomen om een reis naar Europa aan te vatten. Uiteindelijk zou uw vader u het nodige geld hebben geleend om uw droom te verwezenlijken. U zou op 10 november 2011 Irak hebben verlaten. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute, kwam u op 8 december 2011 aan in België. De volgende dag vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw vader zou u hebben gewaarschuwd niet meer terug te keren, zoniet zou hij u vermoorden.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen geen persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève van 28 juli 1951, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk heeft gemaakt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land hebt verlaten omdat het uw droom was u in Europa te vestigen. Er dient echter te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen asielmotieven vreemd zijn aan het asielinzonderheid omdat ze geen verband houden met de criteria bepaald bij art.1, par. A, lid 2 van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Het hoeft geen betoog dat de door u aangehaalde reden tot vertrek uit Irak niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie daar u niet wordt gevisieerd omwille van politieke of religieuze overtuiging, noch omwille van uw nationaliteit of etnie en noch omwille van het feit dat u zou behoren tot een bepaalde sociale groep.

Ook wat de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald bij artikel 48/4, §2b) van de gecoördineerde Vreemdelingenwet betreft, maakt u niet aannemelijk een reëel risico op ernstige schade te lopen bij terugkeer. De door u aangehaalde incidenten zijn immers niet voldoende ernstig om aan de zware bewijslast opgelegd door dit artikel te voldoen. Het conflict met uw vader om het geleende geld kan bezwaarlijk beschouwd worden als het risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer. Bovendien rijzen er twijfels over uw verklaringen in verband met dit conflict. Zo verklaart u dat uw vader ermee dreigde u te zullen vermoorden bij een eventuele terugkomst (CGVS, pg.8). Hij zou niet meer met u willen spreken en zou zeer kwaad op u zijn (CGVS, pg.8). Dit is echter niet logisch. Het was immers uw vader die 7 500 dollar in u heeft geïnvesteerd om uw droom te verwezenlijken. Bovendien zou uw vader zelf hebben geleend om dit bedrag aan u te kunnen overhandigen (CGVS, pg.8). Deze grote investering van uw vader in u, impliceert dat hij alles in het werk heeft gesteld om uw droom werkelijkheid te maken. Het is dan ook onbegrijpelijk dat uw vader zich momenteel zo kwaad zou 1 opstellen en u met de dood bedreigde, temeer daar u zich momenteel nog in België bevindt en blijkens uw verklaringen geen enkele intentie heeft om naar Irak terug te keren (CGVS, pg.8).

Ter staving van uw asielrelaas legde u geen documenten voor.

Dient tenslotte te worden aangestipt dat u frauduleuze verklaringen aflegde over uw afkomst en uw relaas. U verklaarde immers aanvankelijk van Mosul afkomstig te zijn en daar te zijn bedreigd door 'Mudjahideen' (zie gehoorverslag CGVS). Pas nadat bleek dat u op een heel aantal kennisvragen over Mosul het antwoord schuldig diende te blijven (CGVS, pg. 5-7), gaf u toe niet van Mosul maar wel van Dohuk afkomstig te zijn. U haalde vervolgens de eigenlijke reden voor uw vertrek uit Irak aan (CGVS, pg. 7). Het feit dat u aldus doelbewust de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden, ondermijnt uw algehele oprechtheid en geloofwaardigheid waardoor er eveneens vraagtekens kunnen worden gezet bij uw huidige verklaringen.

Uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie bij het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Bijgevolg kan u evenmin de status van subsidiaire bescherming worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich op een schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet van 1980, van de materiële motiveringsverplichting en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift op dat hij wel degelijk ernstige redenen heeft om niet terug te keren naar Irak aangezien hij een ernstig conflict heeft met zijn vader, die dreigde hem te vermoorden, en hij niet kan rekenen op de bescherming van de overheid ten overstaan van zijn vader. Verzoeker behoort tot de sociaal zwakkere groep die geen effectieve bescherming kan krijgen van de overheid.

2.2. De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus noch voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker legde vooreerst frauduleuze verklaringen af over zijn afkomst en zijn relaas. Verzoeker verklaarde immers aanvankelijk van Mosul afkomstig te zijn en daar te zijn bedreigd door Mudjahideen (gehoorverslag 8 maart 2012). Pas nadat bleek dat hij op een heel aantal kennisvragen over Mosul het antwoord schuldig diende te blijven, gaf verzoeker toe niet van Mosul maar wel van Dohuk afkomstig te zijn. Het feit dat hij aldus doelbewust de Belgische asielinstanties heeft willen misleiden, ondermijnt verzoekers algehele geloofwaardigheid waardoor er eveneens vraagtekens moeten worden geplaatst bij zijn huidige verklaringen.

Voorts is verzoekers vluchtmotief, met name zijn droom om in Europa te wonen, vreemd aan de criteria van de Vluchtelingenconventie. Ook is verzoekers bewering dat zijn vader ermee dreigde hem bij zijn terugkeer te vermoorden niet logisch aangezien zijn vader veel geld geïnvesteerd heeft om verzoekers droom te realiseren. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift geen enkele poging om deze motieven van de bestreden beslissing met concrete feiten of elementen te weerleggen of minstens te nuanceren. Deze blijven derhalve overeind en worden door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoekers betoog tenslotte lid te zijn van de sociale groep van de 'sociaal zwakkere die geen effectieve bescherming kan genieten van de overheid', gaat voorbij aan het begrip 'sociale groep' zoals verduidelijkt in artikel 48/3, § 4, d) van de vreemdelingenwet. Zo wordt een groep geacht een specifieke sociale groep te vormen als de leden ervan een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan gewijzigd worden, als zij een kenmerk of geloof delen dat dermate fundamenteel is voor hun identiteit of morele identiteit dat van de betrokkenen niet kan geëist worden dat zij dit opgeven en dat de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Noch daargelaten dat verzoeker niet verder uitwerkt waarom hij geen bescherming zou kunnen genieten van de overheid beantwoordt de groep van 'de sociaal zwakkere zonder bescherming van de overheid' niet aan deze definitie.

Wat de toepassing van de subsidiaire bescherming betreft, sluit de Raad zich aan bij het standpunt van de commissaris-generaal waar deze stelt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan de verweernota (SRB – Irak – De actuele veiligheidssituatie in Noord-Irak", van 11 mei 2012) is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële

onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER